

Bozay Attila
Hitelesség, tartalmasság, szépség

E három szóban foglalható össze mindaz, amit zenémben próbálok és szeretnék megvalósítani, s melyet elődeim és kortársaim műveiben becsülök.

Hitelességen a műalkotás egyéni és közösségi hitelére gondolok. A műalkotás legyen az alkotó egyéni teremtő képzetének szülötte, nem tucatáru... Ugyanakkor valamilyen formában kapcsolódjék ahhoz a közeghez, melyben az alkotó él, s mely rövidebb-hosszabb, szegényebb-gazdagabb kulturális hagyományokra tekinthet vissza.

Az emberi létezés, melynek a művészet anyagokba, írásjelekbe, hangokba foglalt lenyomata az ember sajátos alkata és a világmindenségben elfoglalt különös helye folytán soha nem volt problémamentes, s az idők haladtával a problémák csak sokasodtak. A kérdések megválaszolásától a művészet nem tekinthet el – ezt értem tartalmasságon. Szűkebb értelemben az egyes műalkotás, zenemű többrétűségét, belső gazdagságát.

Ugyanígy, nem tudom zeneműnek tekinteni azt, bármely szándékkal, bármekkora tudással létrehozott hangkonstrukciót, melyről valamikor, valaki minden magyarázat és külső indíték nélkül ki nem jelenti: szép. A válaszok a lét kérdéseire minden korban ideiglenes érvényűek s a végső kérdések tekintetében hipotetikusak, de megadatott az embernek az élet vigaszaként a művészet, melyben a szépség visszatérő pillanatai létünk értelmére emlékeztetnek.

(Bozay Attila kéziratossorainak leírata.)